

Paldies!

Festivāls noteikti nebūtu izdevies bez daudzu cilvēku atbalsta.

Paldies **Ilzei Kopmanei** un **Valdim Krauklim** par iepriekšējo 20 festivālu vēstures pētīšanu un prezentācijas materiāla sagatavošanu! Paldies **Santai Kesenfeldei**, **Edītei Brencēi**, **Diānai Jostai**, **Gundegai Paņko**, **Dacei Lācei**, **Mārai Lasmanei**, **Žanetei Škaparei** par palīdzību izstādes organizēšanā.

Paldies **Kristapam Legzdīnam** par videomateriāla sagatavošanu! Paldies **Aināram Ostvaldam** un **Brigitai Lazdai** par skaņas pārvēršanu zīmēs un otrādi! Paldies **Aldim Adamsonam** par skatuves noformēšanu!

Paldies **Ievai Kicai**, **Ilzei Roķei**, **Edgaram Celmiņam**, **Karīnai Pavlovai**, **Anetei Arājai**, **Sandrai Gerenovskai** organizatorisko jautājumu risināšanā! Paldies biedrībām, īpaši **Liepājas biedrībai** – festivāla namamātei, **Jauniešu centram** par gājiena un festivāla satura veidošanu!

Paldies **Viesturam Roziņam** par sadarbību un maniem bērniem – **Ievai** un **Dāvim** par nenovērtējamo atbalstu! Paldies par atbalstu visiem pārējiem, kurus šeit nenošauca! Kopā izdarījām daudz!

LNS viceprezidente Inese Immure

LNS 19. kongress ir noticis!

19. un 20. augustā Rītausmā risinājās Latvijas Nedzirdīgo savienības 19. kongress. No 70 izvirzītajiem delegātiem piedalījās 67. Kongresu atklāja ar Latvijas himnas izpildījumu zīmju valodā.

Kongresa ievadā LNS viceprezidente Inese Immure klātesošajiem prezen-

tēja jauno LNS izdevumu ar nosaukumu – *Biedrība "Latvijas Nedzirdīgo savienība" laikmetu griežos: no 1. līdz 19. kongresam*". Nelielā grāmatīņa ar fotogrāfijām un kongresu apskatu 48 lappušu apjomā tika dāvāta katram kongresa delegātam kā izziņas rokasgrāmata, sākot no nedzirdīgo kongresu pirmsākumiem līdz mūsdienām.

Tālāk lasiet nākamajā lpp.

Radošo talantu parāde Liepājas amatiermākslas festivālā

Pateicība

Brigita Dreīze, Liepājas pašvaldības Sabiedrības pārvaldes speciāliste:

Man festivāls bija viens liels pārstiegums un piedzīvojums.

Biju pārstiegta par priekšnesumiem, kurus izbaudīju bez zīmju valodas zināšanas. Mani pārsteidza emocijas. Ja mēs, kuri dzirdam un daudz ko pasakām vārdos, tad nedzirdīgie cilvēki visu parāda ar dziļām emocijām.

Paldies par perfekti noorganizēto pasākumu, par brīnišķīgajiem tulkiem, kuri visiem tika līdzī. Paldies fantastiskajiem pasākuma vadītājiem, visiem organizatoriem, dalībniekiem un brīvprātīgajiem!

Es nespēju vien dalīties ar kolēģiem par pozitīvajām emocijām!

Lai Dieva svētība un aizsardzība jums gan ikdienas darbos, gan kalpošanā cilvēkiem!

Sestdien, 17. jūnijā, vairāk nekā 700 nedzirdīgie un viņu draugi no visas Latvijas, kā arī no Igaunijas, Lietuvas un Zviedrijas kopā pulcējās Liepājā koncertzālē "Liels dzintars", lai baudītu Latvijas Nedzirdīgo savienības 21. amatiermākslas festivālu "Zīmes un Skaņas satiekas vasaras naktī".

Tālāk lasiet 4. lpp.

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp. "LNS 19. kongress ir noticis!"

Var teikt, esam tikuši vēl vienu soli uz priekšu LNS vēstures izpētē, jo brošūras sagatavošanā ieguldīts rūpīgs izpētes darbs.

Pēc tam delegāti apsprieda LNS domes pārskata ziņojumu par LNS darbības programmas 2013. – 2017. gadam izpildi.

Pārskats uzskaitīja paveikto 18. kongresā apstiprinātajās sešās darbības jomās: LNS organizatoriskais darbs, sociālie pakalpojumi, informācijas pieejamības nodrošināšana, jaunieši un izglītība, nedzirdīgo kultūra, veselības veicināšana, saimnieciskā darbība un nekustamie īpašumi. Šajās jomās iekļauti 39 darbības pamatvirzieni.

Par organizatorisko darbu stāstīja Brigita Lazda un Sandra Gerenovska. Atskaites periodā notikušas 16 LNS domes un 53 valdes sēdes. LNS pārstāvji piedalījies visās Eiropas Nedzirdīgo savienības Ģenerālajās asamblejās, 2015. gadā piedalījās arī Pasaules Nedzirdīgo federācijas Ģenerālajā asamblejā.

Realizēti 35 projekti par kopējo summu 492 543,99 eiro. LNS reģionālās biedrības izvērtušas sadarbību ar pašvaldībām, piesaistot pašvaldību dotācijas LNS biedru aktivitāšu nodrošināšanai kopumā 161 973,32 eiro. Nerautoties uz to, ka no Latvijas aizbrauc daudzi cilvēki, **LNS biedru skaits** palicis gandrīz nemainīgs. Uz 2014. gada 1. janvāri tas bija 1737, bet uz 2017. gada 1. janvāri – 1701. Izveidota centralizēta elektroniska LNS biedru reģistra datu bāze.

2015. gadā Latvijas Nacionālajā bibliotēkā Starptautiskajā dienā cilvēkiem ar invaliditāti Latvijas Nedzirdīgo savienībai tika pasniegta **balva "Digitālās integrācijas veicinātājs"**.

LNS bija iniciatore Baltijas valstu Nedzirdīgo organizāciju sadarbības atjau-

nošanai – notikušas divas kopīgas sēdes.

Par sociālajiem pakalpojumiem stāstīja Edgars Vorslovs. Nodrošināta kvalitatīva un profesionāla Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likumā un Invaliditātes likumā noteikto un LNS deleģēto funkciju veikšana. 2013. gadā tam tika piešķirts finansējums 1 529 033,98 eiro, bet 2017. gadā – 1 947 814,00 eiro. Uzlabota sociālās rehabilitācijas pakalpojumu pieejamība un pa-

kalpojumu saturs. Paplašināts surdotehnisko palīgīdzekļu klāsts un pieejamība. Veicināta informācijas un komunikācijas tehnoloģiju izmantošana pakalpojumu sniegšanā. Pakalpojumi padarīti pieejamāki senioriem un personām ar intelektuālās attīstības traucējumiem.

Par informācijas pieejamības nodrošinājumu ziņoja Inese Immure. Vispirms jau saglabāts LNS tradicionālais informācijas nesējs – adaptētās informācijas izdevums laikraksts "Kopso-

lī" iespēstā veidā un e-versijā. No 2017. gada visi LNS biedri saņem elektronisko versiju savā e-pastā bez maksas! Sadarbībā ar LTV panākta plašāka informācijas pieejamība televīzijā, nodrošinot raidījumus ar subtitriem vai surdotulkojumu. Saglabāta un attīstīta LNS mājas lapa www.lns.lv. To lietojis 24 631 cilvēks, bet LNS Facebook lapā ir 1039 sekotāji.

Par sev tuvu tēmu "Jaunieši un izglītība" referēja Ivars Kalniņš. Pārskata periodā izveidots LNS Jauniešu centrs. Atbalstītas jauniešu iniciatīvas projektos un aktivitātēs, stimulēta viņu līdzdalība LNS dzīvē.

Tāpat tikusi veicināta jauniešu līdzdalība starptautiskajos nedzirdīgo pasākumos un pieredzes apmaiņā. Jaunieši iesaistīti brīvprātīgo darbā. Izdevies veicināt nedzirdīgo jauniešu profesionālo izglītību.

Jaunieši noorganizēja **Baltijas nedzirdīgo jauniešu festivālu**, kas notika 2016. gada 15. oktobrī Rītausmā – tas bija liels sasniegums. Uz festivālu ieradās viesi ne tikai no Baltijas, bet arī citām valstīm.

Māra Lasmane ziņoja par nedzirdīgo kultūru un veselību veicinošiem pasākumiem. Tikušas radītas jaunas inovācijas, piemēram, viesrežisora F. Hasana pantomīmas iestudējums Rītausmā. Ik gadu notiek tradicionālie amatiermākslas festivāli un Gada noslēguma pasākumi.

Nedzirdīgo mākslinieku kopa "Cerība" organizē savas izstādes, arī amatnieki un rokdarbnieki izstādīja savus darbus šogad festivāla laikā Liepājā. Piesaistīti jauni amatiermākslinieki, pilnveidotas viņu radošās iemaņas.

Nedzirdīgie pašdarbnieki piedalās starptautiskajos festivālos – bija Ungārijā, Lietuvā un Skotijā.

Nedzirdīgo kultūru popularizē arī ārpus nedzirdīgo kopienas, piemēram, nedzirdīgie pašdarbnieki tiek aicināti uzstāties dzirdīgo pasākumos.

Ieviesti jauni pasākumi fizisko aktivitāšu un veselīga dzīvesveida veicināšanai, piemēram, biedrībās notiek nūjošana, laivošana, makšķerēšana, dažādas spēles.

Tiek attīstīta un popularizēta latviešu nedzirdīgo zīmju valoda – ieviesta Zīmju valodas diena 1. septembrī.

Savu jomu "Saimnieciskā darbība un nekustamie īpašumi" prezentēja Varis Straziņš. SIA "LNS Surdotehniskās palīdzības centrs" un

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

SIA "LNS Rehabilitācijas centrs" aizvadītā laika periodā labi veikušas aktīvu saimniecisko darbību valsts pasūtījuma ietvaros. Katra veikusi savus uzdevumus, ir notikusi darbības pilnveide un attīstība iespēju robežās.

Otras divas kapitālsabiedrības – SIA "LNS DANE" un "LNS nekustamie īpašumi" darbojās brīvā tirgus apstākļos, izmantojot LNS infrastruktūru un darbaspēkam piesaistot nedzirdīgos cilvēkus. DANE beidzamajos 2 gados strādāja ar zaudējumiem.

Pašlaik pēc Valsts kadastra datiem LNS īpašumā ir 32 nekustamie īpašumi par kopējo kadastrālo vērtību 2 737 291,11 eiro.

Debatēs uzstājās daudzi delegāti – par dažādiem vairāk vai mazāk svarīgiem jautājumiem, arī par kongresa līmenim neatbilstošiem un ikdienišķiem. Atbildes sniedza LNS valdes locekļi – atbildīgie par savām darba jomām. Debates ar galavārdu nobeidza Edgars Vorslovs ar atziņām: "Nekļūdās tikai tas, kas neko nedara" un "Visi LNS biedri – dzirdīgi un nedzirdīgi – ir vienādi."

Delegāti pieņēma ziņojumu par iepriekšējos 4 gados paveikto LNS darbu un to novērtēja kā **apmierinošu**.

Pirmās dienas nobeigumā notika jaunā LNS darbības stratēģijas plāna 2017. – 2021. gadam izskatīšana un apstiprināšana. Bija tikai viens papildinājums no delegāta Zigmāra Ungura priekšlikumu nepieņēma un plāns tika apstiprināts bez izmaiņām.

Jauno LNS Goda biedru apstiprināšana notika ātri un bez aizķeršanās. Lūk, jaunie Latvijas Nedzirdīgo savienības Goda biedri: **Līga Bauere, Anna Moiseja, Dzintra Ligita Herbschte, Indulis Pāže, Jautrīte Groma, Lilita Janševska, Guljiko Kandelaki, Dace Piterniece, Ainārs Osmanis**.

LNS valdes locekļi saņēma **LNS prezidenta Pateicības rakstu** par veikto darbu. Savukārt valde **pateicās Edgaram Vorslovam**, atzīmējot viņa ieguldījumu LNS attīstībā. Tas nebija viegli – būt pirmajam nedzirdīgajam prezidentam savējiem pēc ilga pārtraukuma (kopš 1955. gada).

Nākamajā dienā notika LNS prezidenta vēlēšanas. Prezidenta amata kandidāti Ivars Kalniņš un Brigita Lazda savu kandidatūru atsauc. Atlikušie – Sandra Gerenovska un Edgars Vorslovs īsi pastāstīja, kam pievērsīs lielāku uzmanību LNS darbībā. Abi atbildēja uz delegātu jautājumiem. Pēc tam viņi devās laukā no zāles, bet daudzi delegāti uzstājās un izteica savas domas par abiem kandidātiem, vērtēja viņu piemērotību prezidenta amatam.

Aizklātajās prezidenta vēlēšanās par Sandru Gerenovsku nobalsoja vairākums – 37 delegāti, par Edgaru Vorslovu – 28. Tādējādi **pirmo reizi LNS vēsturē par prezidentu ievēlēja nedzirdīga sievieti!**

Jaunā prezidente Sandra Gerenovska izvēlējās **divas viceprezidentes** – Brigitu Lazdu un Inesi Immuri.

Prezidente apstiprināšanai ieteica arī jaunu valdes sastāvu.

Lūk, jaunā LNS valde: Sandra Gerenovska, Brigita Lazda, Inese Immure, Zigmārs Ungurs, Māra Lasmane, Ainārs Osmanis, Juris Grundulis (juniors).

Domē ievēlēti šādi LNS reģionālo biedrību konferencēs izvirzītie biedri: **Sandra Gerenovska, Brigita Lazda, Inese Immure, Zigmārs Ungurs, Māra Lasmane, Ainārs Osmanis, Juris Grundulis (juniors), Anita Ceple, Elvira Čaika, Mārīte Sarkane, Dace Lāce, Krista Kristīne Magone, Varis Strazdiņš, Ieva Geige – Preiss, Gundega Paņko, Edgars Vorslovs, Santa Kesenfelde, Vilhelmīne Vicinska, Ivars Kalniņš.**

Kongresa laikā darbojās no jauna sakārtotais LNS Vēstures muzejs (atbildīgā Reģīna Rizika) un mākslinieku kopas "Cerība" (kopas vadītāja Santa Kesenfelde) biedru mākslas darbu izstāde (*apakšējā attēlā 2. lappusē*). Abas aktivitātes raisīja lielu kongresa dalībnieku interesi. ▲

Zigmārs Ungurs

Foto: Valdis Krauklis un Juris Grundulis

Īpašais sveiciens

Vai ziedi raisās tikai pavasarī? Ir taču jauki arī tādi vēl, Kas zelta rudenī viskrāšņāk kvēl!

LNS valde sveic skaistajās dzīves jubilejās savus Goda biedrus:

- ◆ **DACI LĀCI (18.07), no Valmieras**
- ◆ **JURI OZOLIŅU (25. 08), no Kuldīgas;**

Paldies jums par mūža devumu LNS, un lai izdodas labi nākamie dzīves gadi – veselīgi, interesanti, saules sirds siltuma apstaroti.

LNS valde

Debates: atsauksmes un vērtējumi

Visumā LNS kongresa dalībnieki debatēs pozitīvi novērtēja LNS 4 gadu darbu gan no organizatoriskā, gan saturiskā viedokļa. Bet bija arī kritika.

Vairāk iebildumu un kritikas izpelnījās LNS vadības darba stils un komunikācijas trūkums ar LNS biedriem.

Pirmoreiz tik plaši tika apspriesta arī dzirdīgo un nedzirdīgo LNS biedru loma un vieta kopīgā darba procesā un izvirzīto mērķu sasniegšanā. Daudzi pieminēja ar labiem vārdiem iepriekšējā ilggadīgā prezidenta **Arnolda Pavlina** ieguldījumu, kas lielā mērā ir pamatā arī šīs četrgadnes veikumam.

Lūk, nedaudz ieskatš dažās no tām!

Jadviga Bočkāne: *Uz Rītausmu nāk arvien mazāk cilvēku. Tur vairs nav interesanti. Esiet vairāk kopā ar tautu! Skaidrot svarīgus jautājumus, piemēram, par pensijām.*

Santa Kesenfelde: *Mākslinieku kopas "Cerība" biedrus uztrauc baumas par grupas likvidēšanu. Tikai mēs paši to izlemsim – būt vai nebūt grupai!*

Regīna Rizika: *Man sāp sirds par "Rītausmas" likteni – tur jābūt vienam atbildīgam par visu. Otra rūpe – par LNS muzeju, kur vēl daudz darāmā, jo stendu tekstos daudz faktu kļūdu. Vēsture jāpēti arhīvos – un pacietīgi!*

Anita Grahojska, Viktorija Romanova, Vilhelmīne Vicinska: *Surdocentram jāuzlabo attieksme pret klientiem.*

Varis Strazdiņš: *Nedzirdīgie nespēj novērtēt dzirdīgo darba ieguldījumu LNS. Ir jāciens visi, kas strādā LNS labā. Ir maz nedzirdīgo, kuri spētu veikt visu, kas vajadzīgs LNS. Cilvēciskās attiecības jākopj.*

Guntars Beisons: *Jāuzlabo informācija. Vajag tulkot TV lielos pasākumu tiešraides. ▲*

Ilze Kopmane

Sākumu lasiet 1. lpp. **“Radošo talantu parāde Liepājas amatiermākslas festivālā”**

Festivāls tradicionāli sākās ar amatiermākslinieku un viesu gājienu pa Liepājas pilsētas centra ielām, tā pievēršot liepājnieku un pilsētas viesu uzmanību nedzirdīgo kultūrai. Šoreiz tas bija kā atraktīvs ceļojums cauri četrām dabas stihijām – gaiss, ūdens, uguns un zeme, ko dažādā veidā kolektīvi atspoguļoja gājiena laikā.

Pirmo reizi festivāla ietvaros notika arī LNS biedru – rokdarbnieku, tēlotājmākslinieku un amatnieku darbu izstāde. Ar saviem darbiem piedalījās LNS mākslinieku kopa “Cerība”, Rīgas reģionālās biedrības Jūrmalas grupa, Liepājas, Kuldīgas, Valmieras biedrības un LNS dienas centrs “Rītausma”.

Viesi un koncerta dalībnieki stendā izvietotos materiālos varēja iepazīties ar iepriekšējo visu 20 festivālu norisi.

Festivāla lielkoncertā piedalījās 14 kolektīvi no visas Baltijas, iepriecinot skatītājus ar 17 radošiem priekšnesumiem. Daži priekšnesumi veidoti sadarbībā ar dzirdīgiem māksliniekiem.

Visus dalībnieku daudzveidīgos priekšnesumus vienotā un saistošā programmā apvienoja profesionāls režisors – Viesturs Roziņš. Tā kā festivāla pamatā bija ideja par radošu tiltu starp nedzirdīgu un dzirdīgu cilvēku kultūru, to uz skatuves atraktīvi izspēlēja pasākuma vadītāji: profesionālā nedzirdīgā aktrise Jolanta Znotiņa zīmju valodā un Leļļu teātra aktieris Artūrs Putniņš.

Lai viņu sacīto uztvertu arī attiecīgi dzirdīgā un nedzirdīgā publika, liela nozīme bija tulkiem. Jolantas emocijas un teikto balsi tulkoja Brigita Lazda, savukārt Artūra tekstus ar ne mazākām aktiera dotībām demonstrēja un zīmju valodā tulkoja Ainārs Ostvalds. Pasākuma programmu papildināja arī vairāki video.

Pēc oficiālās atklāšanas, kurā LNS prezidents Edgars Vorslovs simboliski pārgrieza lenti, sekoja īpašs videosveiciens festivāla dalībniekiem no vairāku Eiropas nedzirdīgo organizāciju vadības. Festivāla nosaukumā ietvertās zīmes un skaņas savukārt tika apspēlētas divos video.

Priekšnesumus vērtēja žūrija: LNS prezidents Edgars Vorslovs, LNS valdes loceklis Ivars Kalniņš, Liepājas pilsētas pašvaldības administrācijas Sabiedrības pārvaldes speciāliste Brigita Dreize, Liepājas teātra aktieris Kaspars Gods un nedzirdīgā aktrise no Zviedrijas Vineta Liksele, kas apbalvoja katraprāt labākos

priekšnesumus ar sagādātajām sponsoru balvām.

Un tā: “Rītausmas” teātra un jauniešu deju kolektīva teatrālais priekšnesums “Pazudušie burti” saņēma dāvanu kartes SPA apmeklējumam no Liepājas viesnīcas Fontaine Hotel. “Pazudušie burti” izpelnījās arī LNS prezidenta īpašo balvu. Otra balva no prezidenta nonāca Smiltenes RB Alūksnes grupas rokās par “Večerinka pierobežā”.

Liepājas apakšveļas ražotāja Lauma Lingerie dāvanu kartes ieguva Kauņas Nedzirdīgo biedrība par pantomīmu “Klusuma meklēšana” un dziesmu “Tu vari!”.

Braucienu ar kuģi pa Rīgas kanāliem no “Rigabycanal” ieguva LNS Jauniešu centrs iestudētais priekšnesums “Princese un Karalis satikās Liepājā”. Liepājas apakšveļas ražotāja V.O.V.A Lingerie dāvanu karti žūrija piešķīra Rēzeknes RB par priekšnesumu “Sāncensības gars”, Ventpils RB par pantonīmu “Pianists un ziedi” un Valmieras RB par

melodeklamāciju “Likteņlīnijas”. Liepājas pilsētas pašvaldības balva nonāca pie Liepājas RB par skeču “Atbalstīsim Latvijas preci”. Pasākuma organizatoru simpātijas iekaroja Kuldīgas RB latviešu tautas deja “Pie Dieviņa gari galdi” un Kauņas nedzirdīgo biedrības melodeklamācija “Un tas bija viss” – saņēma dzirkstošo vīnu no veikala Eirovīns un pīrādziņus no konditorejas Cannelle bakery.

Visi 14 kolektīvi, kā arī amatu meistaru grupas saņēma pateicību un ziedus no LNS valdes.

Festivāla noslēgumā visi dalībnieki uz skatuves dziedāja LNS himnu “Še, kur līgo priežu meži!”, pēc kuras sekoja kopīga fotografēšanās.

Pasākuma dalībnieki varēja nobaudīt “Saldus gotiņas” konfektes. Savukārt skatītāji konkursā cīnījās par balvām no restorāna “Tinto” apmeklējumam, no Liepājas viesnīcas “Līva” 1 naktij 2 personām, speciāliem ausu ieliktni peldēšanai, speciāliem ausu aizbāžņiem, kas novērš diskomforta sajūtu ausīs lidojuma laikā un ausu ieliktniem bērniem, kas pasargā no skaļiem trokšņiem, mūzikas un ūdens, ko sarūpēja LNS Surdotehniskās palīdzības centrs, kā arī T kreklu no LNS ar zīmju valodas logo.

Koncerts ilga vairāk nekā 3 stundas, pēc tā skatītāji dalījās emocijās un izklīda Liepājas ielās un pludmalē. Savukārt dalībnieki vēl varēja dalīties savos iespaidos, ieturoties turpat koncertzālē restorānā “Tinto”.

Festivālu organizēja LNS valde sadarbībā ar Liepājas reģionālo biedrību ar Liepājas pilsētas Kultūras pārvaldes finansiālu atbalstu, īpašs paldies Brigītai Dreizei, kura sekmēja atbalstu no Liepājas Domes, kā arī gāja kopā ar māksliniekiem gājienā. Organizatori pateicas visiem festivāla atbalstītājiem, pašvaldībām, kas ar balvām mākslinieku nokļūšanu Liepājā, kā arī par informatīvo atbalstu portālam liepajniekiem.lv un *Kurzemes radio*. Par festivāla telpām un gludo norisi paldies koncertzālei “Lielais Dzintars” un personīgi – konferenču un pasākumu organizatoram **Uldim Zupam** par veiksmīgu sadarbību.

LNS valde no sirds pateicas arī visiem brīvprātīgajiem par ieguldījumu festivāla tapšanā.

Paldies par atbalstu festivālam! ▲

Inese Immure

Foto: Anita Grahojska,

Egons Ziverts un Juris Grundulis

Ar vēlmi parādīt savu labāko sniegumu

Par festivāla norisi un balvām savā rakstā pastāstīja Inese Immure, bet gribētos dažus vārdus veltīt arī katram no priekšnesumiem. Katrs bija atšķirīgs, katram bija citi izpildītāji, bet visus tā izpildītājus vienoja milzīga vēlēšanās parādīt savu labāko sniegumu.

Raitā rindā visi priekšnesumi...

Festivāls sākās ar mājnieku – Liepājas RB koncertnumuru. Svinīgi izskanēja atklāšanas dziesma “Liedagā” (1. attēlā). Turpinājumā liepājniekiem bija priekšnesums kopā ar Otaņķu etnogrāfisko ansambli – “Nu tik visi dūšīgi”: dzirdīgie dziedāja, nedzirdīgie melodeklamēja, bērni izvīrīti priekšplānā, ļoti jauki izskatījās skaistie tērpi. Vēl vienā liepājnieku sniegumā skečs “Atbalstīsim Latvijas preces!” bija apvienots ar līnijdeju “Labais zēns”. Jā, līnijdejas ir liepājnieku stiprā puse!

Arī kuldīdznieces savā tautas dejā “Pie dieviņa gari galdi” (2. attēlā) bija iekļāvušas mazas meitenītes un visas lieliski sadejojās – droši un skaisti, varēja redzēt, ka mēģinājumos labi pastrādāts. Arī tērpi pilnībā atbilstoši.

Ļoti patika Smiltenes RB Alūksnes grupas priekšnesums “Večerinka pierobežā” (4. attēlā). Labi izdomāts un teicami izpildīts! Tērpi vien ko vērts – lieliski!

Ventspils numura izpildījumā Oļega Cīvkunova pantomīma “Pianists un ziedi” (6. attēlā) interesanta. Saturs labs, bet nesaprotams tikai, kāpēc pianists ģērbies triko tērpā.

Rēzekniešu priekšnesumā “Sāncensības gars” (8. attēlā) patīkams pārsteigums bija ieraudzīt Malnavas koledžas tulces Ievas Strodes līdzdalība. Priekšnesumam laba ideja, un tās realizācija pārdomāta no sākuma līdz galam.

Rītausmas tautas deju kolektīvs uzstājās ar lēnu, svinīgu deju “Lec saulīte” (9. attēlā) – tika izmantots arī projektoris, un piemēroti attēli padarīja šo iznācienu ļoti izteismīgu.

Valmieras RB pašdarbnieku melodeklamācijā “Likteņlīnijas” (11. attēlā) lieliski bija Līga Landrāte un Aldis

Ādamsons. Tas jau tā vienmēr notiek: kur Ādamsons, tur kvalitāte. Otrajā valmieriešu muzikālajā priekšnesumā “Sarkangalvīte un vilks” visi bija tā noskaņojušies uz mūziku, ka pat koki dejoja.

Jauniešu centrs arī bija sagatavojis dinamisku priekšnesumu “Princese un karalis satiekās Liepājā” (7. attēlā). Laba izdoma, jauki tērpi un atraktīvs tēlojums.

Smiltenes RB sniegums uzslavējams par saskaņotu un rūpīgi iestudētu priekšnesumu “Īstās mājsaimnieces” (10. attēlā).

Rītausmas teātra kolektīva un jauniešu deju kolektīva priekšnesums “Pazudušie burti” (12. attēlā) bija īsta “nagla” – viens no lielākajiem un krāšņākajiem uzvedumiem festivālā. Viens no labākajiem un interesantākajiem!

Viesmākslinieku sniegums

Festivālu ar savu klātbūtni pagodināja arī tuvāko kaimiņvalstu amatiermākslas pārstāvji.

Lietuvas amatiermākslinieki no Kauņas Nedzirdīgo biedrības demonstrēja īpašu pantomīmas numuru “Klusuma meklēšana” kopā ar izteismīgu melodeklamāciju “Tu vari” zīmju valodā. Sajūta tāda, ka derētu vairāk aktīva darbošanās.

Šajā ziņā labāka bija lietuviešu melodeklamācija “Un tas bija viss” (3. attēlā) – tiešām spožs izpildījums, abu pušu atraktivitāte pārsteidzoša!

Igaņu viesmākslinieki no Pērnavas Nedzirdīgo biedrības uzstājās ar priekšnesumu “Pludmale” (5. attēlā). Izpildītāji ļoti centās, pat pārāk, bet varēja just, ka numurā pietrūkst izdomas un pamaz asprātības. To pašu var teikt arī par viņu otro priekšnesumu “Pavasaris laukos”.

Tālāk lasiet nākamajā lpp.

Sākumu lasiet iepriekšējā lpp.

9.

10.

Ir jābūt festivālā katram pašam!

Nav iespējams vārdos aprakstīt visu Liepājā redzēto un kur nu vēl arī izjusto, apbrīnu un lepnumu par nedzirdīgo tautas talantu parādi vairāku stundu garumā – no krāsainā festivāla dalībnieku gājiena pilsētas ielās līdz lielajam kopkorim vienviet uz skatuves noslēgumā, izpildot LNS himnu "Še, kur līgo priežu meži". Ir jābrauc un jābūt festivālā katram pašam!

Festivāls Liepājā beidzies, lai dzīvo nākamais 2018. gadā Valmierā! Viss turpinās! ▲

Zigmārs Ungurs

Foto: Anita Grahojska, Egons Zīverts un Juris Grundulis

11.

12.

Mums izdevās!

Kopsolī aicināja nedzirdīgo amatiermākslas festivāla "Zīmes un Skaņas satiekas vasaras naktī" režisoru VIESTURU ROZIŅU tagad, ar laika distanci, pavērtēt notikušo festivālu.

Kad uzņēmāties režisora pienākumus, vai bija pārlicība, ka darbs būs tāds pats kā ar dzirdīgiem cilvēkiem?

Pirmkārt jau jāsaka, ka festivāls "Zīmes un Skaņas satiekas vasaras naktī" nebija mana pirmā pieredze ar nedzirdīgiem cilvēkiem un viņu kultūru. Esmu vadījis nometnes ar nedzirdīgu jauniešu līdzdalību, apmeklējis nedzirdīgo aktieru meistarklases Čehijā. Kā skatītājs un kā žūrijas pārstāvis viesojies vairākos nedzirdīgo pasākumos Rīgas Raiņa vakarskolā.

Esmu pat īsu laiciņu pamācījis surdotulkos SIVA koledžā, taču daudzo teātra projektu dēļ studijas pārtraucu.

Vai jums ir pieredze iestudējumos ar nedzirdīgiem māksliniekam?

Mana lielā mīlestība pret nedzirdīgo kultūru radās, iepazīstoties ar nedzirdīgo aktrisi Jolantu Znotiņu. Radījām tādas teātra izrādes kā "Sabojātie" Dailes teātrī un "Pērs Gints un Solveiga" Teātra muzejā. Joprojām sadarbojamies un plānojam kopīgas teātra izrādes.

Mans sapnis saistās ar profesionālu Zīmju teātri Latvijā, kurā būtu apvienojušies dzirdīgie un nedzirdīgie mākslinieki un izrādes notiktu zīmju valodā.

No šīs savas pieredzes varu teikt – darbs ar nedzirdīgajiem amatiermākslas pārstāvjiem atšķiras. Tas saistās ar

vidi, kurā katra no sabiedrības grupām uzturas, un ar uztveres mehānismiem. Varētu teikt, ka nedzirdīgo kultūra ir mana aizraušanās un jauns izaicinājums.

Kad sākāt strādāt, kādi bija iespaidi, kādas problēmas radās? Kas patika, kas ne?

Patiesībā varētu runāt ne tikai par nedzirdīgo/dzirdīgo kultūras atšķirībām, bet arī par profesionālās un amatiermākslas atšķirībām – tās ir arī starp dzirdīgajiem. Šajā festivālā liels izaicinājums man bija darbs ar amatiermākslas kolektīviem. Tā man bija pirmā pieredze.

Nesen dzirdīgo sabiedrībā izraisījās konflikts par nākamajiem Deju svētkiem. Vairāki reģionu kolektīvi protestēja pret jaunumiem dejas horeogrāfijā, bet radošā komanda nepadevās, jo katrs jaunums sākumā izraisa pretestību. Un tā īstenībā ir, piemēram, kā cilvēki satraucās arī par Gaismas pils būvniecību, protestēja. Bet šobrīd jauki, ka Rīgā tik skaista vieta, kur var mierīgi pasēdēt, palasīt grāmatas, pavērot Rīgu no augšas.

Vai tāda situācija bija arī mūsu festivāla programmas veidošanas gaitā?

Un kā gan varētu būt savādāk – 20 gadus nedzirdīgo amatiermākslas festivāls bija organizēts bez profesionāla režisora, un tad pēkšņi 21. gadā Inese Immure pasauca kaut kādu Roziņu, lai radītu kaut ko jaunu. Protams, visiem uzreiz jautājumi – kas nu būs? kāpēc to vajag, ja jau 20 gadus labi varēja iztikt! Kādēļ kaut

kas jāmaina?

Bet man ļoti patīk šādi celmlauži – jo tikai caur entuziasmu piedzīvojam progresu. Tāpēc ļoti, ļoti cienu Inesi Immuri – viņa ir lielisks cilvēks, ar milzīgām darba spējām un ļoti labu sirdi. Un esmu ļoti priecīgs, ka viņa mani uzaicināja. Mēs kopā tikām cauri šai pretestībai!

Tagad atskatoties, kā novērtējat festivālu? Vai viss izdevās, kā iecerēts?

Mums tiešām tas izdevās! Kā teica festivāla žūrijas loceklis un Liepājas teātra aktieris Kaspars Gods, amatiermāksla no profesionālās mākslas atšķiras ar to, ka amatiermākslā galvenais ir mākslinieka radošums un viņa prieks "spīdošās acīs".

Festivāls piepludināja Liepāju ar pozitīvismu un enerģiju, radīja vietu, kur satikties zīmēm un skaņām. Un šogad skatītāju vidū tiešām bija daudz vairāk dzirdīgo nekā citreiz.

Vienmēr var analizēt plusus un mīnus, bet es domāju, ka galvenais ir sasniegtais mērķis, un to mēs izdarījām. Saņēmām ļoti daudz pateicības vārdus un iedrošinājumu gan no vietējiem, gan ārzemju viesiem. Tāpēc šādas pārmaiņas nedzirdīgo kultūrā ir ļoti vajadzīgas.

Novēlu nedzirdīgajiem ļaudīm vairāk ļauties nezināmajam un neizpētītajam, vairāk meklēt jauno – būt kā tādiem jūrasbraucējiem, zinātniekiem, pētniekiem, kas atklāj jaunas pasaules daļas un jaunus mikroelementus – tā ir interesantāk! Novēlu lai festivāls būtu mūžīgā attīstībā un tikai augtu un pilnveidotos ar katru gadu. ▲

Zigmārs Ungurs

Pieredzes apmaiņā Zviedrijā

Pateicoties bieži dzirdētajai Zviedrijas tulkošanas sistēmas cildināšanai, SIA "LNS Rehabilitācijas centrs" (RC) vadītāja Sandra Gerenovska sazinājās ar Zviedrijas tulku asociācijas vadītāju Martu Bergstrēmu (Mārta Bergström) un sarunāja vizīti pie viņiem Stokholmā.

Un tā četru RC darbinieču sastāvā (Sandra Gerenovska, Brigita Lazda, Sarmīte Biščuha un Dana Kalpiņa – Geida) vienā augusta dienā ar kuģi ieradāmies Stokholmā, kur mūs sagaidīja Sandras vīrs Ruslans, kurš mūs izvadāja pa Stokholmas svarīgākajām vietām. Viņš jau gadu dzīvo un strādā Stokholmā, līdz ar to ļoti veicināja mūsu pārvietošanos pa sarežģīto satiksmes sistēmu, kur vairākos stāvos ir metro, tramvaji un autobusi.

Uz tikšanos ar Zviedrijas tulku asociācijas vadītāju un viņas kolēģi ieradāmies laicīgi, pateicoties tam, ka mums jau bija izplānots maršrutus – tas nav viegli, jo pārsēdāmies trīs reizes, pārejot no viena metro stāva uz citu. Marta Bergstrēma un Asa Bilēna (Åsa Byléhn) mūs sagaidīja ļoti smaidīgas un atvērtas atbildēm uz mūsu jautājumiem. Sandra sākumā pastāstīja par sistēmu, kā tiek organizēts tulku darbs Latvijā, cik mums ir tulku, cik nedzirdīgo un visu citu zviedrietēm interesējošo informāciju. Tas palīdzēja saprast, kas tad tieši Zviedrijā notiek savādāk, lai par to arī mums stāstītu.

Abas zviedru tulces sīki aprakstīja tulku situāciju Stokholmā, taču par reģioniem viņas nemācēja precīzi atbildēt, jo katrā reģionā tulku darbs organizēts citādāk. Tulki var būt pakļauti pa tiešo pašvaldībai vai nodarbināti privātfirmās, arī kā pašnodarbinātie. Arī budžets katrā reģionā ir citādāks, atkarībā no nedzirdīgo skaita reģionā.

Tāpat atšķiras arī tulku skaits un atalgojums.

Par tulku pieejamību ir tieši tāpat kā Latvijā – ja konkrētajā brīdī nedzirdīgajam klientam vajag tulku un kāds ir brīvs, tad pakalpojumu var saņemt tūlīt, taču visbiežāk tulkiem ir jau laicīgi izveidots darba plāns. Ja vairākiem klientiem vienlaikus vajag tulku, bet tulki ir aizņemti, tad darbinieki, kas koordinē tulku grafiku, skatās, kuram klientam ir ārkārtas situācija, piemēram, tulkošana slimnīcā vai policijā – tam arī tulku piešķir nekavējoties, bet pārējiem jāvienojas par citu laiku.

Nedzirdīgie var izvēlēties sev konkrētu tulku, ja tas ir pieejams, taču ja tajā laikā iecerētais tulks ir aizņemts, tad jāsamierinās ar jebkuru tāpat kā

Latvijā.

Tulki pārsvarā ir nodarbināti uz pilnu darba laiku katru darba dienu no pl. 8 līdz 17, saņemot atalgojumu par pilnu mēnesi, nerēķinot nostrādāto stundu skaitu. Taču rodas problēmas, ja tulku vajag vakarā vai brīvdienās, jo tulki var atteikties strādāt ārpus sava darba laika, savukārt, ja piekrīt, tad saņem papildu atalgojumu. Zviedrijā ir viena privātfirma ar 24 videooperatoriem, kas nodrošina tulka pakalpojumus caur WEB, un šie pakalpojumi ir pieejami 24 stundas diennaktī.

Mums radās jautājums, vai tiešām ir tā, ka nedzirdīgie tulka pakalpojumu caur WEB var saņemt nekavējoties, uzreiz? Bet mums izskaidroja, ka reizēm

arī uz WEB ir jāgaida, ir gadījumi bijuši, kad nedzirdīgajam rindā jāgaida pat 30 min. un vairāk.

Ļoti stingri skatās uz to, lai pakalpojums tiktu pieteikts caur tulku aģentūru, jo, ja klients vienojas ar tulku pats, tad aģentūra tulkam nemaksā – pakalpojums jāapmaksā pašam klientam.

Ir organizācijas, kas pašas maksā par tulku pakalpojumu. Piemēram, ja kādā uzņēmumā strādā nedzirdīgais un notiek svarīga sapulce, tad darba devējs pats piesaka tulku nedzirdīgajam. Nedzirdīgajam nav pašam jāuztraucas. Tāpat ir ar skolas vecāku sapulcēm. Ja kādam nedzirdīgam vecākam ir dzirdīgs bērns, tad skola pati piesaka tulku nedzirdīgajam vecākam.

Šobrīd Zviedrijā uz 10 000 nedzirdīgajiem un 30 000 zīmju valodas lietotājiem ir 20 tulku aģentūras, kurās strādā 600 – 700 tulku. Zviedrija tulku darba sistēmu pārņēmusi no Amerikas, un šādu sistēmu tā veido jau no 1969. gada.

Izrādās, ka zviedri bija pirmie, kas izstrādāja apmācību sistēmu tulkiem. Pirmās mācības bija tikai 6 nedēļas, un pirmie tulki, kas mācījās, protams, bija nedzirdīgu vecāku bērni ("codas"). Bija interesanti uzzināt, ka tulku apmācības programmā ir iekļauts arī mācību priekšmets "Neredzīgo – nedzirdīgo tulkošana" (pie mums nav). Šobrīd, lai iegūtu tulka kvalifikāciju, ir jāmacās 4 gadus, mācības ir bez maksas un tulka diploms apliecina, ka tulks var strādāt.

Zviedrijā plaši tiek izmantoti arī nedzirdīgie tulki. Nedzirdīgie tulki mācās 1 gadu un pēc tam var strādāt kā zīmju valodas tulki. Šobrīd tas notiek projekta ietvaros ar cerību, ka nākotnē arī nedzirdīgiem tulkiem būs izveidota mācību programma augstskolās. Zviedru tulki uzskata, ka nedzirdīgie tulki ir ļoti vajadzīgi, jo tie labāk spēj izprast nedzirdīgā cilvēka psiholoģiju, iztulkot nedzirdīgam dabiskā, nedzirdīgam saprotamā zīmju valodā.

Tulka pakalpojumu var saņemt visi, neatkarīgi no tā, vai ir Zviedrijas pilsonība. Pakalpojumu var saņemt imigranti, arī bēgļi un arī latvieši, kas devušies darba gaitās uz Zviedriju. ▲

*Dana Kalpiņa-Geida, Brigita Lazda
Foto: Ruslans Gerenovskis*

Biedrību vasaras aktivitātes

Mūsu biedrības jūlijā un augustā ļoti aktīvi organizējušas dažādas sportiskas sacensības, devušās ekskursijās, ļoti daudz redzējušas un safotografējušas. Tāpēc informējam pārskata veidā, bet pilns teksts un daudz interesantu foto ir LNS mājaslapā sadaļā "Biedrību ziņas".

Smiltenešu ceļojumi uz Lietuvu un Ziemeļigauniju

20 biedri bijuši ekskursijā pa Lietuvu pierobežu. Izbrīnīja Pasvales avota dziļums – 20 metri. Biržos ir mākslīgi veidots Širvenas ezers. Dalībnieki tam pārgāja pa Lietuvā garāko koka tiltu (525 m), kas aizved uz Biržu pilsētu.

22 ekskursanti divas dienas pabijuši Ziemeļigaunijā. Vērojuši dažādus apskates objektus – vecicībnieku sādžu, Peipusa ezeru, Kallastes smilšakmens klintis 5 m augstumā u. c. Nogaršojuši vietējās žāvētās ezera zivis. ▲

Ziemeļu grupa Helsinkos

Rīgas biedrības Ziemeļu grupa – 26 dalībnieki ar prāmi aizkuģoja uz Somijas galvaspilsētu Helsinkiem. Viņi apskatīja slavenākos Helsinku tūrisma objektus, pabija arī Somijas Nedzirdīgo asociācijā. ▲

Rīdzinieki Vidzemes ceļos

Braucienā pa Vidzemi devās Rīgas RB biedru grupa. Viņi apskatīja briežu dārzu "Jaunuzoli" ar vairāk nekā 500 briežu lielu ganāmpulku, kā arī citus tūrisma objektus Vidzemē. Izbaudīja seno veselības rituālu pie Svētavota Cēsu dabas parkā. ▲

Tukumnieki sacenšas makšķerēšanā

Sacensības notika Slampes pagastā – vietējo saimnieku Guntas un Aināra Gilbertu dīķī. Piedalījās Tukuma, Jūrmalas un Jelgavas grupu biedri: 9 vīrieši, 6 sievietes un 5 bērni.

Bērniem uzvarēja Anna Elīna Pāne ar zivju kopsvaru 2,061 kg. Otrajā vietā Reinis Ugo Brūveris – 2,052 kg, bet tre-

šajā – Natalija Leiškalne – 1,812 kg.

Sievietēm uzvarēja Ilona Pole – 2,461 kg, otrajā vietā Agnese Turjanica – 2,406 kg, trešajā – Irina Kraukle ar 1,802 kg.

Vīriešu konkurencē pirmā vieta Mārim Veidmanim – 1,731 kg. Otrajā vietā Leonīds Pāns – 1,659 kg, bet trešajā – Andis Piņķis ar 1,658 kg.

Lielāko zivi izmakšķerēja Irina Kraule – 475 gramus smagu karūsu. ▲

Tukuma grupai – 60!

Tukuma ledus hallē notika Rīgas RB Tukuma grupas 60 gadu jubilejai veltīts pasākums. Ieradās vairāk nekā 45 svinētāji (attēlā).

Pateicības raksti par atsaucību, atbalstu un veiksmīgu sadarbību tika pasniegti gan sadarbības partneriem un atbalstītājiem, gan Tukuma grupas citiem LNS biedriem. Lai tikpat diži grupa sagaidītu nākamo jubileju! ▲

Par spīti lietum, sacensības notiek!

Jau sesto gadu pēc kārtas atpūtas bāzē pie Rāznas ezera „Ezerkrasti” noritēja Rēzeknes RB pasākums „Vasals sportā”. No 23 cilvēkiem tika izveidotas 5 komandas.

Kopvērtējumā uzvarēja „Draiskulji”: Raitis Zvidris, Vadims Potašenko, Pāvels Isats, Sandra Mjaisāne. ▲

Kuldīgā cīnās uz baļķa un ar švammēm

No 22. līdz 23. jūlijam atpūtas kompleksā „Polīši” notika aktīvās atpūtas pasākums „Kuldīgas tūrists 2017”. Pieteicās 16 komandas – kopā 32 dalībnieki no Kuldīgas, Kuldīgas novada, Rīgas, Liepājas, Siguldas, kā arī

Pateicība

Sirsniņš paldies Latvijas Nedzirdīgo savienības biedriem, Rītausmas drāmas kolektīvam, krustmeītai Dairai ar ģimenei – visiem, visiem mūsu tēva draugiem un paziņām, kas skumju brīdī bijāt kopā ar mums, izvadot Anatoliju Stepaņuku pēdējā gaitā šī gada 2. jūnijā Jaundubultu kapos.

Paldies par skaistajiem ziediem, par labajiem vārdiem vainagu lentā, sacītājiem pie kapa un bērnu mielasta laikā!

*Saule nenodzisa, palika pasaule visa,
Tikai cilvēks gāja projām –
uz zemes mājām.*

**Paldies saka: Dēli Juris un
Andris ar ģimēni.**

Ukrainas. Programmā bija kombinētā stafete, cīņa uz baļķa, uzdevums ar laivu, švammju kauja.

Par uzvarētāju kļuva komanda ar nosaukumu „Alsundznieki” (Sandis Ķikurs un Madara Birmāne); nakts stafetes uzvarētāji – Valdis Ošenbergs un Diāna Grenēviča.

Arī augustā notika vairākas aktivitātes. Kuldīgas biedri devās uz Kalna kapiem, kur sakopa biedrības pirmā priekšsēdētāja Ernesta Intsona atdušas vietu.

Pie kuldīdzniekiem viesojās un par uztura jautājumiem

sniedza padomus šīs jomas speciāliste Daina Rusule.

12. – 13. augustā notika arī ikgadējais laivošanas pasākums ar 22 dalībniekiem. ▲

Valmierieši iepazīst tuvāko apkārtni

Tulce Taiga Pukjāne Valmieras biedrības biedriem ar savu busiņu organizēja mazu ekskursiju pa Valmieras apkārtni. Stalbē biedri apbrīnoja laukakmeņu - metāla darbnīcu un neparastus darinājumus. Apskatīja arī Ungurmuižu, kas celta bez nevienas naglas, Vaidavas keramikas ražotni u.c. ▲

**Informācija un foto
no biedrību arhīviem**

“Cerībai” vasaras plenērs jau trešo reizi

29. un 30. jūlijā Tūjā pie jūras notika Rīgas RB grupas “Cerība” izbraukums dabā – plenērs par tēmu “Vasara pie jūras”. Laiks bija labvēlīgs – silts un saulains. Pasākumu noorganizēja un vadīja “Cerības” priekššēdētāja Santa un šīs vietas idejas autore Paula. Piedalījās 12 mākslinieki.

Plenēra mērķis bija attīstīt Rīgā dzīvojošo radošo jauniešu – kopas “Cerība” biedru iztēli un jaunradi, veidojot mākslas darbus dažādās zīmēšanas un gleznošanas tehnikās. Plenērā bija lieliska iespēja ikvienam – gan mūsu jau pieredzējušiem māksliniekiem, gan arī jauniešiem izmēģināt savus spēkus un radīt darbus trijās gleznošanas tehnikās. Starp jauniešiem māksliniekiem bija arī daži pedagogi, kas palīdzēja atrisināt uz vietas radušās neskaidrības darbu radīšanas procesā, piemēram, ieteikt labāko rakursu, krāsu salikumu utt.

Plenēra dalībniekiem bija iespēja izbaudīt un atainot savos darbos jūras un tās piekrastes tik daudzveidīgo dabu utt.

Izmantojām akvareļu krāsas, pasteļa krītiņus, tonēto papīru, kā arī gleznoja akrila un

eļļas tehnikā uz audekla.

Noorganizējām kopīgas pusdienas ar tradicionālo “auksto zupu” un vakariņās – sašliku pie ugunsкура. Šoreiz visi nakšņojām teltīs. Vakara skats ar saulrietu pie jūras bija burvīgs. Bija silti, mīli – sajūta tāda, ka visi šai vietā gaidīti!

Otrā dienā devāmies ekskursijā uz Vidzemes akmeņaino jūrmalu, Ķurmraga bāku, Veczemju klinti – vērojām jaukus dabas skatus. Iegriezāmies arī Minhauzena muzejā, kur redzējām gleznotāja Edgara Vintera

personālos mākslas darbus, kas radīti Dunties studijā. Turpat pārrunājām arī savu nākamā radošo darbu plānus. Īpašs paldies Rūtas Bernaus vecākiem par iespēju apmeklēt šo Minhauzena muzeju.

No sirds pateicos visiem “Cerības” biedriem – Edgaram Celmiņam, Viktoram Baikovam, Rūtai Bernauai, Madarai Indriksonei, Paulai Kesenfeldei, Rūdfam Kesenfeldam, Robertam Kesenfeldam, Agnesei Kišūnei un viņas meitai Zentai, Dāvim Martinsonam, Ievai Vilciņai par dalību vasaras plenērā!

LNS Nedzirdīgo svētkos sarīkosim izstādi, kurā būs redzami šī plenēra darbi.▲

Santa Kesenfelde
Foto: Paula Kesenfelde

Nakts pūces tiekas ar bērniem

Nedzirdīgajiem motobraucējiem Latvijā ir savs klubs “Nakts pūce”, ir arī sava emblēma un 19 biedru. Lai gan klubs oficiāli nav reģistrēts, tomēr diezgan aktīvi darbojas.

Piemēram, šovasar kluba biedri bija uzaināti tikties ar bērniem gan Valmieras Vādzirdīgo bērnu internātvidusskolā – attīstības centrā, gan Rīgas Internātvidusskolā bērniem ar dzirdes traucējumiem. Negaidīta, bet patīkama iniciatīva no pedagogiem!

Pirmā tikšanās notika ar Valmieras

skolas bērniem (attēlā). Motobraucējs Andris Keders saorganizēja brīvos kluba biedrus, un deviņi no viņiem ieradās skolā. Kluba biedri parādīja bildes un video par savām aktivitātēm, motoceļojumiem, pavizināja bērnus uz saviem motocikliem. Bērniem tas bija kaut kas jauns un visiem ļoti patika.

Valmierā viesojās šādas nakts pūces: Andris Keders, Roberts Priede, Valdis Alps, Mārtiņš Liepa, Imants Šnepsts, Vitolds Volonts, Juris un Jānis Bruģmaņi, Aivars Bečs.

Rīgas Internātvidusskolā bērniem ar dzirdes traucējumiem notika bērnu vasaras nometne “Meža skola”. Nakts pūces devās arī uz šo nometni. Tikšanās laikā motobraucēji apdāvināja bērnus ar konfektēm “Gotiņa” – speciāli pēc pasūtījuma, ar kluba emblēmu. Motociklisti ar prieku palīdzēja bērniem dažādos nometnes darbos: zāgēja zarus, salika tos uz baskāju takas, lai bērni staigā pāri. Motociklisti pavizināja bērnus pa skolas laukumu.

Nometnē viesojās Roberts Priede, Andris Keders, Raitis Ozols, Imants Šnepsts, Agniņa Bērziņa, Uldis Āre, Elvis Blīgzna, Vitolds Volonts.▲

Teksts un foto: Santa Strauja

LNS JC aktivitātes

JAUNA PIEREDZE SPĀNIJĀ

Sadarbībā ar jauniešu biedrību “SAY!” LNS Jauniešu centra pārstāve Krista Kristīne Magone ar surdotulci Aneti Arāju un Jūrmalas Bērnu un jauniešu interešu centra projekta “PROTI un DARI” koordinatori Agnesi Kārklīņu piedalījās “MAKE IT ACCESSIBLE” (“Padari to pieejamu”) apmācībās no 2. līdz 9. jūlijam Toledo, Spānijā.

Apmācībās piedalījās 8 valstu – Bulgārijas, Horvātijas, Itālijas, Latvijas, Polijas, Rumānijas, Spānijas un Turcijas pārstāvji ar saviem surdotulkiem. Jaunieši dalījās pieredzē, un katrs iepazīstināja klātesošos ar savas valsts nedzirdīgo kultūru.

Apmācību laikā uz vietas notika sajūtu darbnīca, ātro randiņu NVO, zīmju poēzijas darbnīca, kultūras vakars, mūzikas darbnīca, nedzirdīgo teātris un citas interesantas aktivitātes.

TRAKIE PIEDZĪVOJUMI BEZ TEHNOĻIJĀM NR.2”

21. – 23. jūlijā LNS Jauniešu centrs otro reizi organizēja vasaras pasākumu „Trakie piedzīvojumi bez tehnoloģijām nr.2”.

Pārgājiens notika trīs dienas, un katra diena bija citā vietā. Vispirms dalībnieki gāja no Mērsraga līdz Engurei, otrajā dienā tālāk līdz Bērciemam. Piedalījās 15 jaunieši.

Rezultāti: 1. vietu ieguva „Gaidām NLO” (Krista Blīgzna, Artūrs Beitiks, Valters Rutko), otro vietu „OK” (Kristaps Legzdiņš, Elīna Žurakovska, Rolands Bruģmanis). Jāteic, viņi varēja būt pirmie, bet nokavēja sākumu un saņēma 5 mīnusa punktus. 3. vietā „JLJ” (Jānis Skudra, Loreta Krūka, Jānis Bruģmanis).▲

No www.lns.lv sadaļas “Jauniešu centrs”

Lasīt un rakstīt ir jāprot!

Iepriekšējā "Kopsolī" jūnija/jūlija numurā publicējām intervijas ar Armandu Hildebrantu sākumu "Sākumā bija šoks". Šajā augusta numurā varat izlasīt intervijas nobeigumu.

Tagad uzzinājām labu jaunu – Armands iestājies Latvijas Universitātes Fizikas un matemātikas fakultātē. Viņš iekļuvis budžeta vietā, tātad varēs mācīties par brīvu. APSVEICAM! Bet nu paskatīsimies atpakaļ uz viņa mācību pieredzi.

Kā tu, mācoties 3 gadus Kuldīgas ģimnāzijā, komunicēji ar skolabiedriem un skolotājiem?

Rakstiski tikai, jo es vispār nerunāju. Sākumā visi apmaiņāmies ar telefona numuriem. Daudzi sāka man zvanīt un brīnījās, kāpēc neatbildu. Gadījās pārpratumi, piemēram, A, B un C klases organizēja ekskursiju,

izrādās, zvanījuši arī man, lai informētu, bet es taču nevaru atbildēt.

Tāpēc neko nezināju un šī ekskursija pagāja man garām. Pēc tam arī citas klases uzzināja, ka esmu nedzirdīgs, nevaru zvanīt un sazinos tikai ar SMS. Daudziem tas bija pārsteigums, vairāki ieinteresējās par zīmju valodu un gribēja, lai es pamācu zīmes.

Mani pārsteidza, ka dzirdīgo skolā es psiholoģiski jutos daudz labāk nekā Valmieras skolā. Kuldīgas skolā bija mierīgāka sadzīve un attiecības mierīgākas, citāda kultūras izpratne, notikumu uztvere savādāka. Piemēram, ja es kādu dienu atnācu uz skolu noskumis, visi lika mani mierā, jo redzēja, ka slikti jutos. Un tikai nākamajā dienā pajautāja, kāpēc vakar biju sabēdājies. Valmierā bija savādāk, visi uzreiz man mēstos klāt, prašņātu, kas noticis, kāpēc pārdzīvoju, – miera tur nebija un kļuva vēl sliktāk.

Kā Kuldīgas skolā izmantoji tulku?

Bija 5 priekšmeti, kuros izmantoju tulku, jo tur bija daudz stāstīšanas, piemēram, latviešu valoda, vēsture – tur bez tulka neiztik. Bet citos priekšmetos

varēju iztikēt, piemēram, man ļoti labi padevās matemātika. Žanete jau ļoti labi tulkoja. Ja redzēja, ka es kādu vārdu nesaprotu, pati to izskaidroja ļoti saprotami, un tas man līdzēja, lai labi mācītos.

Vai tu ieteiktu arī citiem nedzirdīgajiem mācīties dzirdīgo vidusskolās?

Visi to nespētu. Tikai gudrākie, tie, kuri daudz lasa un kuru zināšanu līmenis ir augstāks. Tiem, kuri mācījušies nedzirdīgo skolā, nav nekāda priekšmeta, cik daudz būs jāmacās dzirdīgo vidusskolā.

Ir jau arī tādi nedzirdīgie, kuri uzskata, ka sabiedrībā pietiek ar viņu dzimto – zīmju valodu, tātad nevajag mācēt lasīt un rakstīt. Priekš komunikācijas ar dzirdīgajiem esot taču tulks!

Esmu pilnīgi pret! Lasīt un rakstīt ir jāprot, tulks nevar visu mūžu būt blakus. Bez lasīšanas nevarēs bagātināt zināšanas. Nedzirdīgo pasākumiem gan jānotiek zīmju valodā. Godīgi sakot, dzirdīgo pasākumi man nav interesanti, nedzirdīgo – gan ir.

Paldies par interviju! ▲

Zigmārs Ungurs
Foto: no A. Hildebranta
Facebook

VZ apskats

VZ Nr. 96 Infra-sarkano staru pirts uz organismu iedarbojas daudz spēcīgāk un ārstnieciskāk nekā parastā pirts.

Lūk, infrasarkanās pirts labumi: samazina saslimšanas risku ar sirds slimībām, pazemina augstu asinsspiedienu. Novērš nieru darbības traucējumus. Palīdz pret locītavu un muskuļu sāpēm, pret reimatismu un radikulītu.

VZ Nr. 98 Vai jūs zināt, ka LNS ir viena no dalīborganizācijām Latvijas cilvēku ar īpašām vajadzībām sabiedriskajā organizācijā SUS-TENTO?

Pašlaik tajā ir 48 dalīborganizācijas, ieskaitot LNS. Visām šīm organizācijām kopā ir vairāk nekā 50 000 biedru.

VZ Nr. 99 2015. gadā ugunsgrēkos gāja bojā 88 cilvēki; 2016. gadā – 95, bet šogad 4 mēnešos – jau 34!

Lielākā daļa gāja bojā no saindēšanās ar indīgiem dūmiem, kas rodas, ja sadeg sadzīves priekšmeti un mēbeles. Ja izcēlies ugunsgrēks, pirmais noteikums – nekritiet panikā!

VZ Nr. 100 Jau simtā videoziņā! Kā ziņas tiek veidotas, kāds ir to ceļš no idejas un tēmas izvēles līdz ievietošanai mājaslapā?

VZ Nr. 102 Tagad 32 Latvijas Pasta nodaļās pakalpojumu saņemšanai iespējams pieteikties attālināti.

Tas nozīmē – varat sēdēt mājās vai citā vietā un pieteikties rindā. ▲

Plašāk zīmju valodā skatiet: www.lns.lv sadaļā "Videoziņas".

Mūsējais no Īrijas

Valmieras biedrībā nesen iegriezies no Īrijas atbraukušais Dailis Grīnliņš, lai nomaksātu ieilgušos parādus – biedru naudu par 3 gadiem. Klubā notika interesanta saruna par to, kāpēc aizbraucis no Latvijas, par viņa dzīvi un darbu Īrijā.

Dailis stāsta, ka 2015. gadā, darbu meklējot, aizbraucis pie tēva uz Īriju un tagad jau divus gadus darbojas labdarības jomā kopā ar citiem nedzirdīgajiem – veikalā TESCO vāc ziedojumus trūcīgajiem bērniem.

Īrijā no darba brīvā laikā regulāri kontaktējas ar vairākiem turienes nedzirdīgajiem. Pirmdienās apmeklē nodarbī-

bas zīmju valodā un apgūst autobraukšanas teoriju, pēc tam plāno mācīties praktisko autobraukšanu un iegūt tiesības. Laba iespēja – mācības ir bez maksas.

Viņš izmanto arī atlaidi nedzirdīgajiem fitnesa klubā – par pakalpojumiem jāmaksā tikai 150 eiro gadā.

Izmantojot pabalstu, dažā-

das atlaides un dzīvojot taupīgi, Īrijā var tīri labi iztikēt.

Dailis beidzis Valmieras Vārdzirdīgo skolu 2015. gadā, un viņš nākotnē vēlas atgriezties Latvijā. Viņš atzina, ka ir priecīgs būt dzimtajā pilsētā Valmierā, kas pa viņa prombūtnes laiku kļuvusi vēl skaistāka un sakoptāka.

Klubā Dailis sirsnīgi, ar patiesu interesi izrunājās ar pārējiem biedriem, tad atvadījās, sakot: "Uz redzēšanos!" Tagad Dailis jau ir atpakaļ savā tagadējā mītnes zemē – Īrijā. ▲

Dace Lāce
Foto: Sintija Kārklīņa

Mūsējam atkal zelts!

Kā jau zināms, no 15. līdz 30. jūlijam Turcijas pilsētā Samsunā notika 23. Vasaras nedzirdīgo olimpiskās spēles, kurās piedalījās arī 11 Latvijas nedzirdīgie sportisti.

Visveiksmīgākais un spēcīgākais no mūsējiem bija Māris Grēniņš. Viņš ieguva zelta medaļu tāllēkšanā ar rezultātu 7,21 metrs. AP-SVEICAM!

Sudraba medaļa tika Ivanam Pakinam (7,17 metri), bet bronzas – Maksimam Kuļikovam (7,15 metri), abi no Krievijas. Mūsu Sergejs Soklakovs aizlēca 6,44 metrus un ieņēma 11. vietu.

Grēniņš piedalījās arī 110 metru barjerskrējienā, bet palika ceturtais aiz trim Krievijas sportistiem. Trīssoļlēkšanā viņam šoreiz piektā vieta, bet Soklakovam sestā.

Mūsu labākā peldētāja Zane Embrekte 50 metru distancē brīvajā stilā finālā palika ceturtajā vietā un tikai 0,06 sekundes atpalika no bronzas medaļas ieguvējas. Zane arī 100 metros brīvajā stilā tika finālā un ieguva sesto vietu. Vēl viņai 11. vieta 50 metros brasā, 13. vieta 50 metru peldējumā uz muguras un 17. vieta 50 metros tauriņstilā.

Peldēšanas sacensībās vīriešiem 50 met-

ros brīvajā stilā 19. vietu ieguva Rūdolfs Stupāns, 37. vietā Artis Vazdiķis. 50 metru peldējumā uz muguras Stupāns ieguva 23. vietu, bet Vazdiķis – 28.

100 metru peldējumā uz muguras Stupānam 18. vieta, Vazdiķim – 20. 100 metros brīvajā stilā Stupānam 21. vieta, Vazdiķim – 37. Peldēšanā 50 metru distancē tauriņstilā Vazdiķim 36. vieta, 200 metros brīvajā stilā Stupānam 16. vieta un Vazdiķim 25. vieta. 200 metru kompleksajā peldējumā Stupānam 15. vieta.

Boulinga sacensībās sievietēm 17. vietu vienspēlēs ieguva mūsu Līva Vaivade, bet dubultspēlēs kopā ar Anitu Valdmani – septītā vieta.

Viņas abas piedalījās arī sacensībās trijiem, kur ieguva 20. vietu.

Vīriešu vienspēlēs 56. vieta Vladimiram Lagunovam, 65. – Mārim Dukuram, 85. – Sergejam Vorobjovam, 86. – Guntaram Beisonam.

Dubultspēlēs Lagunovs/Vorobjovs 42. vietā, Beisons/ Dukurs 40. vietā.

Sacensībās trijiem Dukurs/ Lagunovs/ Vorobjovs 21. vietā. Sacensībās četriem piedalījās visi 4 mūsu vīrieši boulingisti un ieņēma 13. vietu.

31. jūlijā Latvijas delegācija atgriezās mājās. **Paldies visiem sportistiem par izturību no pirmā līdz pat pēdējam startam!**

Sekoiet informācijai un intervijām videoziņās augstā. ▲

LNS Informācijas nodaļa

Māris Grēniņš: “Ja varētu tikai trenēties...”

Vienīgo medaļu – turklāt zelta – no 23. Vasaras nedzirdīgo olimpiskajām spēlēm pārveda Latvijā vieglatlēts Māris Grēniņš. Viņš piekrita atbildēt uz dažiem “Kopsoli” jautājumiem.

Kad brauci uz Olimpiskajām spēlēm Samsunā, vai cerēji uz kādu medaļu? Vai sagatavošanās periods bija lietderīgs, cītīgi trenējies?

Ja godīgi, es pat nezināju, vai braukšu uz olimpiskajām spēlēm. Kur nu vēl cerēt uz kādu medaļu. Kad startēju tāllēkšanas finālā, tikai tad piezagās doma – būšu ļoti laimīgs arī par trešo vietu.

Sagatavošanos pirms olimpiskajām spēlēm patraucēja darbs, netiku uz sporta nometni, nepadevos, braucu uz nometni piektdien pēc darba un svētdien vakarā atpakaļ uz mājām, lai pirmdien būtu darbā. Pilnvērtīgi varēju trenēties tikai sestdienās un svētdienās – pa diviem treniņiem dienā. Tā veselās trīs nedēļas, bez atpūtas. Tomēr pēc treneres sastādītās programmas pilnīgi viens trenējos katru dienu arī pēc darba.

Kā tu pats vērtē savu startu visās 3 disciplīnās, kurās piedalījies? Varbūt varēja būt vēl labāki rezultāti?

Ļoti labi vērtēju, izspiedu no sevis maksimumu katrā disciplīnā – uz vēl kaut ko vairāk nebiju gatavs. Ja nu varētu tā pa īstam – tikai trenēties un nestrādāt, tad būtu pavisam citi mērķi un citi rezultāti...

Kādi ir tavi turpmākie plāni sportā? Vai varam cerēt, ka arī no nākamajām nedzirdīgo olimpiskajām spēlēm atvedīsi kādu medaļu?

Plāni ir noturēt sevi labā fiziskā formā vieglatlētikā. Tagad, kad brīvais laiks un nav treniņi vieglatlētikā, trenējos arī šaušanā 10 metru distancē ar Air (gaisa) pistoli. Apziņos, ka vieglatlētikā visu mūžu nespēšu sportot augstā līmenī. Lēnām jāpāriet uz mierīgāku sporta veidu. Dievs vien to zina, kas būs pēc četriem gadiem! Ir plāns vēl nākošajā olimpiādē vieglatlētikā startēt.

Kur tu strādā, kas tev jādara un vai darbs patīk?

Strādāju Babītes novada pašvaldībā par projektu vadītāju būvniecībā. Realizēju projektus būvju tapšanas procesā. Tā nu sanāca, ka tieši uz Olimpiādes gadu sakrita daudz objektu un darba. Darbs ļoti patīk, jo nav vienveidīgs. Varu redzēt, kā realizējas projekti un top skaistas ēkas.

Tu arī mācies? Kur un par ko?

Mācos Rīgas Tehniskajā universitātē inženierzinātņu maģistrantūrā (būvniecības katedrā). Ar mācībām ir sarežģīti, fiziski bieži vien nav laika visu apvienot. Laika gaitā ceru lēnām iegūt maģistra grādu.

Apsveicam ar zeltu un paldies par interviju! ▲

Zigmārs Ungurs

Foto: M.Grēniņš no Facebook

Nākamajā numurā: LNSF prezidents Varis Strazdiņš par Starptautiskās Nedzirdīgo sporta komitejas (ICSD) 46. Kongresu un boulingistu treneres interviju.

Visi laipni lūgti uz Starptautiskās nedzirdīgo dienas pasākumu programmu
23. septembrī no pl. 11 kultūras centrā "Rītausma".
Atzīmēsim mūsu dienu kopā!

Pasākumi biedrībās septembrī

RĪGĀ

- 6., 13., 20.09 pl. 16 Laikrakstu un žurnālu apskats
27.09 pl. 16 Miķeļa diena „Rudens – bagāts vīriņš”
30.09 pl. 7 Ekskursija „Izbaudīsim īstu Latgales rudeni”

JELGAVĀ

- 5., 19.09 pl. 17 Informācijas, pārrunas (Sarmas ielā 4)
16.09 Jelgavas grupas 65 gadu jubileja

TUKUMĀ

- 7.09 pl. 17.30 Informācijas, pārrunas
30.09 pl. 10 Nometne un veselības sporta spēles

PLĀVIŅĀS

- 16.09 pl. 12 Tematiskais pasākums „Nedzirdīgo diena”

SMILTENĒ

- 2.09 pl. 12 IK „Soļos marš”
7.09 pl. 12 Pārrunas
14.09 pl. 12 Nedzirdīgo ziņas
21.09 pl. 12 Pasākums „Veltīts nedzirdīgo dienai”
23.09 Vispasaules Nedzirdīgo diena Rīgā
28.09 pl. 12 Informācijas diena

ALŪKSNE

- 5.09 pl. 12 Informācijas diena
12.09 pl. 12 Laikrakstu apskats
19.09 pl. 12 Medicīniskā informācija
22.09 pl. 12 Nedzirdīgo dienas pasākums „Sadodamies rokās!”
26.09 pl. 12 Pārrunas

JAUNPIEBALGĀ

- 9.09 pl. 12 Tematiskais pasākums „Svētki un atmiņas”

VALMIERĀ

- 05., 12., 19., 26.09 pl. 15.30 Radošas nodarbības „Kustības veselībai”
7.09 pl. 14 Laikrakstu koplasišana
13.09 pl. 9 Maza ekskursija „Tepat ir skaisti”
14.09 pl. 14 Telpu noformēšana „Sagaidot Nedzirdīgo dienu”
20.09 pl. 9 Konkurss sēņu lasīšanā
21.09 pl. 14 Informācija par nedzirdīgo dzīvi
23.09 pl. 8 Kolektīvs apmeklējums „Nedzirdīgo diena Rītausmā”
28.09 pl. 14 IK „Es daru tā...”: Cepsim ābolkūku
30.09 pl. 12 Pasākums „Mums svētki”

RĒZEKNĒ

- 5., 14.09 pl. 13 Avīžu un žurnālu koplasišana „Sapratne”
7.09 pl. 12 Informācija
12.09 pl. 10 IK “Saimniecīte” - „Recepte možam garam”
19.09 pl. 12 Labās prakses pieredzes apmaiņa
21.09 pl. 13 Zīmju valodas diena
26.09 pl. 12 Mutvārdu žurnāls „Gribam visu zināt!”
28.09 pl. 12 Avīžu un žurnālu koplasišana „Sapratne”

DAUGAVPILĪ

- 5.09 pl. 13 Laikrakstu apskats
9.09 LNS Daugavpils RB dzimšanas diena
12.09 pl. 13 IK „Nezinīši”
19.09 pl. 13 Informācija par nedzirdīgo dzīvi
27.09 pl. 13 Laikrakstu apskats

KULDĪGĀ

- 2.09 pl. 7 Ekskursija: „Skrīveru saldumi”, atrakciju parks „Avārijas brigāde”, „Likteņdārzs”
5., 12., 19., 26.09 pl. 10 Vingrošana
8.09 pl. 10 Konkurss „Labākais sēņotājs”
9.09 pl. 12 Nedzirdīgo diena
11.09 pl. 12 Tēvu diena (organizē sievietes)
19.09 pl. 11 Sieviešu klubiņš
23.09 pl. 8 Nedzirdīgo diena Rīgā

VENTSPILĪ

5. 12.09 pl. 11 Laikrakstu un žurnālu apskats
9., 30.09 pl. 17 IK „Veselība”
14.09 pl. 14 Tēvu diena
16.09 pl. 13 Ventspils RB – 65 gadi!
21.09 pl. 12 Psihologija sadzīvē
28.09 pl. 8 Konkurss - Visi pēc dzērvenēm

LIEPĀJĀ

- 1., 16. 20.09 pl. 11 Nūjošana
5., 12.09 pl. 13 Laikrakstu un žurnālu apskats
7., 14., 21., 28.09 pl. 18 Dejošana
9.09 pl. 12 Nedzirdīgo diena Beberliņos
19., 26.09 pl. 12 Laikrakstu un žurnālu apskats
26.09 pl. 13 Informācija par nedzirdīgo dzīvi

Mīļi sveicam!

Šoruden septembris laikam būs pavisam zaļš un svaigs. Lai tas savā spirtumā vairo jūsu dzīvības spēkus, lai jums laba veselība, izturība un nerimstoša interese tālākā gājuma pa Dzīvi!

85

3.09. Vilhelmine Ostrovskā, Rīgas

80

17.09. Visvaris Jēkulis, Liepājas
24.09. Vilma Gregore, Kuldīgas

75

13.09. Roze Fauste, Rīgas
16.09. Jānis Mīlgrāvis, Rīgas
28.09. Edīte Jirgena, Valmieras
28.09. Amālija Keirāne, Daugavpils

65

14.09. Olga Katkovska, Rīgas

60

17.09. Anita Slavinska, Daugavpils

55

7.09. Edmunds Ansons, Rīgas
11.09. Daiga Vīgante, Rīgas
16.09. Pēteris Logins, Rīgas

50

11.09. Edmunds Nikolajevs, Rīgas
19.09. Agita Intsone, Rīgas
23.09. Olga Ščerbicka, Kuldīgas
24.09. Ralfs Ancāns, Rīgas biedrība

Nākamais numurs 15. septembrī

Līdzjūtības

Miris mūsu biedrs **NORMUNDS KRAZE** (21. 02. 1982 – 29. 07. 2017).

Izsakām visdziļāko līdzjūtību ģimenei, piederīgajiem, draugiem, Normundam pārāgri mūžībā aizējot.

LNSF, LNS Rīgas biedrība

Izsakām visdziļāko līdzjūtību mūsu biedrei Anitai Mitrovskai - Ķuzei, mūžībā pavadot vīru **PĒTERI MIERVALDU ĶUZI** (12.10.1942 – 12.07.2017).

Smiltenes RB

Īpašie sveicieni

*Saskan divas vīna glāzes,
Saskan divi gredzentiņi.
Tā lai saskan jūsu dzīve,
Mūžu kopā dzīvojot.*

Sveicam **LAURU un KASPARU UNGERUS**, kopīgo dzīves ceļu sākot!

Smiltenes RB

MĀRTINAM BERGMANIM un LUDMILAI RERUHAI!

*“Nu jums milas zelta rasa
dvēselītē iebirusi...”*

Apsveicam savu jauno pāri, novēlam ilgu un laimīgu laulību!

LNS Daugavpils RB biedru saime